Ao. 1856. Donderdag
No. 11. 24 Januarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 21 Januarij 1856.

Bij Koninklijk Besluit van den 2den December 1855 No. 52, is bij het Bataillon Jagers No. 27, dienstdoende in de *West-Indie*, tot *Majoor* benoemd, de Kapitein D. A. du Cloux, van het Bataillon.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 21. Januarij 1856.

Bij Gouvernements resolutie van den 18den dezer maand No. 78, is aan den Onder Brandmeester P. C. Vereul, verleend een *eervol* ontslag als zoodanig, en zijn tot *Onder-Brandmeesters* benoemd E. C. F. Langguth en E. C. van 't Velde.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 21 Januarij 1856.

Bij Gouvernements - resolutie van den 19den dezer maand No. 84, zijn, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan de Heeren T. Gray en A. J. E. Enzensberger, op hun verzoek, verleend een *eervol* ontslag als *Raad Hoofd-Ingelanden*, in het district *Coronie* en als zoodanig benoemd, de Heeren Frederich Walther Faerber en George Kelly Park.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

21 Jan. Van het slavenkind *Klaas*, geboren in 1849, zoon van *Louiza*, toebehoorende voor den vrijdom aan J. A. Oosterhelt.

» » Van het slavenkind *Lodewijk Hendrik*, geboren in 1856, zoon van *Carolina*, toebehoorende aan H. G. J. van Kempen.

» » Van de slavin *Petronella*, geboren in 1817, dochter van *Johanna*, toebehoorende voor den vrijdom aan de Wed. H. Rocquette.

» » Van de slavenkinderen: *Johanna*, geboren in 1850 en *Albert*, geboren in 1852, beide kinderen van *Arriette*, — en *Affiba*, geboren in 1849, dochter van *Gratia*, allen toebehoorende aan M. Kaas.

21 Jan. Van den slaaf *Victor*, geboren in 1812, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan plantaadje *Broederhoop*, divisie *beneden Cottica*.

» » Van het slavenmeisje *Georgstina*, geboren in 1842, dochter van *Johanna*, toebehoorende aan S. Soesman Jr. n. ux.

» » Van de slavin *Coquette*, geboren 1790, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan M. M. van Negreb.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 21 Januarij 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, tengevolge van het door Ester Arrias geboren Mesquita gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, aan de haar voor den vrijdom toebehoord hebbende slavin *Meintje I*, geboren in 1818, dochter van *Bebe*; — en dat gemelde gemanumitteerde voortaan de namen zal voeren, van *Meintje Jacquelina Alias.*

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 23 Januarij 1856.

Ten verzoeke van Mejufvrouw Susanna Maria Doffer, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Transport.

(1462) Den 19den Januarij 1856. J. M. A. Neumann aan S. C. F. Neumann, van het Erf met al de daarop staande Gebouwen aan de *Maagden straat* en hoek van den *Heiligen Weg*, N. W. La. C No. 15 O. W. La. C No. 141.

Paramaribo, den 21 Januarij. 1856.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transport.

(1328) Den 22sten Januarij 1856. D. M. Uhlenkamp aan D. P. Becker voor hare kinderen, van het Erf en daarop staande Gebouwen, aan de *Grave* of *Soldaten straat*, N. W La. B No. 33, O. W. La. D No. 67.

Paramaribo, den 23 Januarij 1856.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Paramaribo, den 23 Januarij 1856.

In opvolging van het bepaalde bij art. 26 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, worden belanghebbenden hierbij geinformeerd, dat de boedel beschrijvingen van de *insolvente* boedels van Pieter Nemelc en Judith Henriques Moron Echtgenoot van Daniel Raphaël Fernandes, benevens de Rekeningen en Verantwoording en daarop geformeerde balancen, gedurende den tijd van *drie* weken ter Secretarie van het Collegie van Commissarissen voor het opgemeld Departement ter *visie* liggen, met inthimatie, om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, het zij op de gegrondheid en de hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren, of eenige remarques of debatten op de rekeningen en verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na den dag waarop de bevoegdheid om van deze stukken *visie* te nemen, is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schrifstuur aan Commissarissen te doen blijken.

De Secretaris,
[1473] J. ELLIS.

Paramaribo, den 23 Januarij 1856.

Naar aanleiding van art. 37 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen de repartitie rekeningen van de boedels van Constantijn John Alexander Fisco, Carolina van Linck, Theodorus Willem Lenaar, zich geschreven hebbende Spillenaar, Willem August van der Hart en Engelbertus Julius Hendricus van Kempen, gedurende den tijd van *veertien* dagen ter Secretarie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, voor belanghebbenden ter *visie* liggen.

De secretaris,
(1321) J. ELLIS.

(1327) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 1n. Februarij 1856, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje *DE VREDE* cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, aankomende de Erven van wijlen Mr. T. A.

van Berk en Jouwe A. M. E. ter Smitte.

Paramaribo, den 23 *Januarij* 1856.
SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS

der plantaadje *Caledonia* ⅓, bieden bij inschrijving, tegen *Contante betaling*, te koop aan:

25 BALEN KAKAO,

liggende ter Lands Waag.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof aangenomen en geopend worden op Vrijdag den 25sten dezer, des morgens om 9 uren, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod, goedgekeurd zijnde, zal de KAKAO onmiddellijk na de toewijzing in ontvang moeten genomen en voor elke ledige baal ƒ 1,10 gerestitueerd worden.

(1262) *Paramaribo, den* 23 *Januarij* 1856.

Amerikaansche eigenaardigheden.

EMIGRANTENJAGT.

Het mag waarlijk wel eene droevige zaak genoemd worden voor de geringere klasse van landverhuizers, dat zij, zoodra zij den grond te New-York hebben betreden, na de moeijelijkheden eener reize te hebben verduurd, die vaak nog verzwaard wordt door gebrek aan het noodigste, zoo ligtelijk terstond de slagtoffers van een stelsel van plundering, afpersing en bedrog kunnen worden, waarin de wet niet schijnt te kunnen voorzien. Het zal te bezien staan of de partij der *knownothings* eenig herstelmiddel daarvoor zal weten aan te geven. Intusschen is het betreurenswaardig dat de burgerlijke administratie van New-York met haar half millioen inwoners voor zaken van het policiewezen en de regtsbedeeling in kleinere zaken betreffende, weinig meer is dan eene ijdele vertooning. Als de aanzienlijkste dagbladen van New-York haar dit karakter toekennen, dan behoeft een vreemdeling althans geen schroom te gevoelen, om in dergelijke termen daarover te spreken. Zonder twijfel levert de groote massa vreemdelingen van geringen stand groote moeijelijkheid op. Ik heb echter niet de oorzaak, maar slechts daadzaken te vermelden.

Onder de velerlei manieren om in deze vreemsoortig bestuurde stad eene kostwinning te vinden, is er eene die bijna meestal goede winst geeft, namelijk om de landverhuizers bij hunne landing bedriegelijk van het weinige geld af te helpen dat zij alsdan nog in bezit hebben. De wijze waarop de gewetenlooze bedriegers, die hiervan hun dagelijksch bedrijf maken, daarbij te werk gaan, is zoo voorzigtig gekozen, dat het een schier gewettigd, althans zeer bekend beroep geworden is. Daar New-York, door het Hudson- en Eriekanaal alsook door de verschillende spoorwegen, een voordeelig punt van aankomst oplevert voor al diegenen, die zich naar de westelijke streken wenschen te begeven, heeft deze stad in den laatsten tijd jaarlijks bijna 300,000 landverhuizers tot zich getrokken. In het jaar 1853 was dit getal tot 370,992, of ruim 100 menschen per dag geklommen. Dewijl de meesten in de lente of den vroegen zomer aankomen, zoo bedraagt het getal van hen die te New-York in dit jaargetijde aanlanden, ettelijke duizenden dagelijks; mannen, vrouwen en kinderen krioelen in bonte menigte op de kaden en havens dooreen. Rondom deze havens, tegenover het water en de digte schepenmassa's bevindt zich eene altijd propvolle straat, waarin de huizen niets anders zijn dan kroegen, bierhuizen, gemaakte kleerenmagazijnen, en meer dergelijke winkels. Daar en in de menigte van vuile stegen, die in deze straat uitloopen, zijn een aantal logementen of zoogenaamde kosthuizen voor nieuw aangekomen landverhuizers. Gaat men door deze stegen naar de haven, dan ziet men troepen van Duitschers, Ieren, Engelschen en Schotten, die pas van het schip zijn gekomen, en wagens met hunne pakgoederen beladen voortstuwen. Met behulp van de landverhuizingscommissie, de St. George's Society en meer andere weldadige corporatiën, worden een groot aantal zieken en zwakken bij hunne aankomst verpleegd, maar deze daden van christelijke liefde schijnen niets dan uitzonderingen te zijn op het algemeene stelsel van afzetterij waaraan de mindere klassen van landverhuizers blootgesteld zijn. Het stedelijk bestuur heeft wel is waar agenten aangesteld, die zich belasten met de zorg om de ongelukkige verlaten vreemdelingen behoorlijk hunnen weg naar het binnenland te wijzen; maar deze, onder de benaming van *transportation agents* of *emigrant runners* bekende lieden zijn, of zelve of door hunne gewetenlooze handlangers, de oorzaak van onberekenbare schade en ellende. Het zoude onbillijk zijn om allen gelijkelijk te beschuldigen: onder het corps agenten van de eene of andere maatschappij zijn er waarschijnlijk sommigen, die meer eene gewetenszaak van hun beroep maken dan anderen; maar over het geheel is het een » slechte troep," zoo als blijken zal, wanneer wij hunne handelingen in het licht stellen. Deze » georganiseerde bandieten bende", zoo als de dagbladen ze noemen, hebben duizenden van ondergeschikte agenten, waaraan de landverhuizer van het eene punt zijner reize tot het andere overgeleverd wordt, om bij iedere schrede geplukt en niet losgelaten te worden, voor dat de laatste penning hem onbarmhartig is ontwrongen. Wij zullen ten bewijze daarvan het dagblad de *Tribune* aanhalen, om het schandelijk systeem te beschrijven, dat daarbij wordt gevolgd.

» Zoodra als een schip een haven heeft bereikt, maken de jagers zich gereed om op hunne buit toe te schieten, en wanneer het bij de ankerplaats op Staten-Island is aangekomen, worden de passagiers aan den meestbiedende verkocht. Er zijn op dezen regel eervolle uitzonderingen, maar in negen gevallen van de tien, verkoopt de kapitein van een schip zijne passagiers aan dien jager, die hem den hoogsten prijs verkiest te geven. Als het schip in quarantaine moet blijven liggen, dan komt de jager met eene stoomboot bij het schip, neemt hier de passagiers en hunne goederen in over en vergezelt hen naar de stad. Indien de passagiers zelve in quarantaine moeten blijven, dan neemt hij ze op dezelfde wijze mede, en is hun tijd geëindigd, dan doet hij hen weder in eene stoomboot overgaan, en brengt ze naar New-York. Dit doet hij op zijn eigen kosten of op die van zijnen patroon, terwijl hij daarenboven aan den kapitein eene premie van 100 à 300 dollars betaalt, en somtijds daarenboven eene sleepboot bezorgt, om het schip naar de werf te brengen. Tegen dezen prijs geven kapiteins, en niet zeldzaam agenten, een verlof aan den jager, dat hem het bijzonder regt verleent om over de reizigers te beschikken, tot dat zij de legplaats te New-York hebben bereikt. Gewoonlijk wordt de landverhuizer door fraaije woorden bewogen om een plaatsbiljet voor de 2e klasse te nemen naar de plaats zijner bestemming, en dit tegen den dubbellen prijs van een plaatsbiljet der 1e klasse. Indien hij weigert om dit biljet te koopen, zoekt men hem door slagen daartoe te dwingen, zijne pakkaadje wordt teruggehouden—of hij wordt overgebragt naar het kosthuis, dat met den jager in betrekking staat."

Wij eindigen deze beschrijving, ten einde eene andere bedriegerij mede te deelen, die met de spoorweg-biljetten gepleegd wordt. De jager overreedt den landverhuizer om een geheel stel van biljetten van hem te koopen, die den houder over den geheelen spoorweg tot Cincinnati of Chicago kan brengen. Het eerste biljet van dit stel is echt en goed, en brengt den eigenaar daarvan tot aan Cleveland aan den Ohio; maar op dit punt gekomen, bespeurt hij tot zijne spijt dat al de andere biljetten zijn nagemaakt, zoo dat hij zonder verdere betalingen zijne reize niet kan vervolgen. Duizenden worden op deze wijze telkenmale bedrogen. Uit een nieuwsblad van New-York vernemen wij, dat aldaar in de Broadway een kantoor bestaat, waar men nagemaakte spoorwegbiljetten te koop veilt, en waarvan de eigenaars vervolgd worden; maar hoogstwaarschijnlijk gaan zij nog steeds met hun schandelijk beroep voort. Wij mogen gerust zeggen, dat het Amerikaansche bedrijf, om namelijk winkels tot het verkoopen van spoorweg-biljetten te openen, hoogelijk moet worden afgekeurd, wegens de gemakkelijkheid om daarmede bedrog te plegen.

Daar echter deze practijk in de Amerikaansche Staten heerschende is en blijft, zoo is het niet ondienstig om de reizigers te waarschuwen, dat zij onder geenerlei voorwendsel spoorwegbilletten van eenig bijzonder persoon, of in eenigen winkel koopen. Aan ieder spoorwegstation bevindt zich een kantoor, om biljetten af te geven, even als op Europ. spoorwegen, en aan deze kantoren alleen moeten de biljetten worden gekocht. De noodzakelijkheid om dezen raad op te volgen wordt des te grooter, daar zekere makelaars in Engeland en Duitschland gezegd worden overeen te zijn gekomen met Amerikaansche spoorweg-agenten, om de landverhuizers door afzonderlijke treinen over den spoorweg te vervoeren, tegen hoogeren prijs dan de gewone. In één woord: dat niemand zich inlate met eenig plan om hem van de landingsplaats verder te brengen. Laat hij doof zijn voor iedere voorgewende welwillendheid van deze soort, en zich regtstreeks van het schip naar het spoorweg station begeven en zijne vracht voor de reis aan den ambtenaar van het spoorweg-bureau betalen. En zelfs daar moet hij slechts een billet voor het eerste gedeelte van den spoorweg nemen; en wanneer dit is afgelegd, koope hij een biljet voor het volgende, en zoo voort; want doet hij anders, dan kan hij nooit *volkomen* zeker zijn, echte biljetten voor zijn geld te bekomen.

Ongelukkig voor de geringere klassen der landverhuizers, geraken zij door hunne eigene schuld in moeiten en onaangenaamheden. Zij begaan de fout van zware kisten en pakken met zich mede te voeren, die hen telkens ophouden, en aanleiding geven tot moeijelijkheden van allerlei aard. In de eerste plaats kunnen zij zich niet van het schip begeven, zonder eenen wagen of eenig ander voertuig en verlangen dus hulp op verschillende wijzen, waardoor zij in de handen van opligters vallen. Wanneer de landverhuizer de gevolgen zijner handelwijze kende, dan zoude hij zich liever zonder onderkleeding gedurende een maand op weg begeven, dan zich met eenige bagage te belasten. Ik kon niet anders dan het lot van diegenen beklagen, die ik op de landingsplaatsen en de spoorwegstations op mijnen weg ontmoette; zij waren daar bij eene groote kist gezeten, ongeschikt om zich te bewegen en te handelen. Zij konden deze kostelijke omgeving niet alleen laten, en waren zoo goed als op de plaats vastgekluisterd, terwijl alles om hen heen gewoel en levendigheid was, en dit was terwijl zij reeds lang verder moesten zijn geweest, of op eenige andere wijze in bezigheid. O die kisten en pakken!

Dit achterblijven, door de pakgoederen te weeg gebragt, is voor de ontwerpen der emigrantenjagers zeer gunstig. Men vertelt de landverhuizers dat het noodig zal zijn, ten einde alles goed in orde te brengen en alles

gemakkelijk tegelijk naar de westelijke streken te kunnen overvoeren, dat zij een paar dagen in een kosthuis vertoeven. Bevreesd om hunne goederen te verlaten en verheugd van in het gezelschap hunner kennissen te vertrekken, stemmen zij in dit voorstel toe. Nu zijn zij in de handen der Philistijnen overgeleverd. Een kosthuis voor landverhuizers is een hol waar niemand uitgaat die niet afgezet, ja geplunderd is. Dat de landverhuizers in zulke kwartieren geraken, behoort ook, zelfs zonder toedoen der jagers, tot die misslagen die zij gewoonlijk begaan. Wanneer het volstrekt noodzakelijk is dat zij eenen nacht te New-York doorbrengen, dan doet men best met in een goed logement te gaan, alwaar een vaste prijs betaald wordt. Maar vele lieden die het beter behoorden te weten, zijn er altijd op uit om goedkoop te regt te komen, en geraken diensvolgens in leed en ongemak; want goedkoop logies komt meestal juist zeer duur uit. In een dezer zoogenoemden goedkoope kosthuizen te New-York bedraagt de vertering misschien minder dan een dollar daags; maar de rekening loopt gewoonlijk veel hooger, alhoewel de daarvoor geleverde bediening en gemakken ellendig zijn. Wij weten zeker dat in de gepasseerde maand Mei een Engelschman door een kosthuishouder voor zijn onderhoud, dat van zijnen broeder, moeder en nog een kleine dochter, gedurende twee dagen, de enorme som van 184 dollars (ƒ 460 Hollandsch) was berekend. Deze zaak werd voor het geregt gebragt en door een zeldzaam geluk werd de aanklager in zijn regt gesteld. Het was eene buitengewone en ongehoorde omstandigheid, dat de aangeklaagde gevat werd en dat hij de opbrengst zijner schurkerij moest afgeven.)

Aan de handen van den kosthuishouder ontsnappende, en nog met zijne goederen beladen, wordt de arme landverhuizer nu weder bedrogen, als hij bij de stoomboot komt, die hem somtijds als verkieslijk boven den spoorwagen wordt aanbevolen. De vracht voor zijne goederen wordt naar het gewigt berekend; maar het wegen geschiedt gewoonlijk bedriegelijk, en hij moet zich zoo veel te eerder aan eene afzetterij in de rekening onderwerpen, dewijl er geen tijd is om daarover te twisten. Vervolgens wordt door den jager een vrachtprijs afgenomen voor eene passage op het dek naar Albany, bijna het dubbele van den wettigen prijs voor eene plaats in de kajuit.

En op deze wijze, zegt de *Tribune*, wordt de jagt vervolgd; plundering, bedrog in het groot schier, zonder de mogelijkheid, zeker althans zonder de waarschijnlijkheid, van schadevergoeding of herstel. De stoomboot vertrekt; de landverhuizers worden even als schapen en varkens te midden der lading op het voordek bij elkander gepakt. Zonder bed of eenig meer gemak dan eene kudde vee zoude hebben, verlaten deze menschen des nachts de reede van NewYork, en aan het gure weder blootgesteld, brengen zij den langen nacht slapeloos en in ongemak op het dek door, terwijl zij de hun aangewezene grenzen niet durven overschrijden, terwijl diegenen, die de helft minder voor hunnen overtogt hebben betaald, allergemakkelijkst in de kajuit en in bed liggen. Den anderen morgen bereikt men Albanij, en de landverhuizers op het dek, ziek, afgemat en zwak, worden gemakkelijk overgehaald om zich in de talloozen sluipgaten, kosthuizen genoemd, te begeven, waar zij eene nieuwe en vaak nog ergere afzetterij ondergaan, terwijl zij vervolgens in langzaam voortgaande vuile en ongemakkelijke wagens westwaarts worden gevoerd, waarzij dikwijls meer hebben betaald dan de reiziger die met extra post rijdt. Alzoo gaat het met hen even als met een stuk metaal in de handen van een draadtrekker, omdat zij iets van hunne zelfstandigheid verliezen bij iedere pleisterplaats, tot dat zij, voor en aleer zij de plaats hunner bestemming bereiken, meestal arm aan geld en ziek van gemoed zijn door de ondervinding, die zij van democratische wetten en geregtigheid hebben opgedaan.

Het dagblad vermeldt verder hoe deze bedriegers alle kans op schadevergoeding weten te verijdelen. „Zulk een emigrantenjager moet een man of liever een beest zijn, dat voor hel noch duivel vreest, met eene vuist als een smidshamer, en spieren zoo sterk, dat zij eenen os kunnen vellen." Met zulke eigenschappen en met genoegzame vlugheid en ondervinding in zijn schandelijk beroep, zal hij van zijnen patroon, de „bookhouder" 50 à 100 dollars per week kunnen verkrijgen. Hervorming in dit stelsel is onbereikbaar want deze bandieten roemen op het bezit van eene politieke magt tegenover de autoriteiten, die om deze reden voor alle soorten van kwade practijken gaarne de oogen willen sluiten.

De landverhuizers, die op weg naar New-York zijn, zullen zich voor nog andere bedriegerijen behooren te wachten, dan die, waar hierboven op gewezen is. Laten zij slechts het volgende artikel uit een nieuwsblad, te New-York uitkomende, lezen, gedateerd van den 24 Nov. 1854. „Voor eenige dagen verscheen er eene advertentie in een van de nieuwsbladen der stad, waarbij 400 arbeiders werden verlangd, ieder tegen 9 shillings daags en bezigheid voor den geheelen winter, om naar Pennsilvanie te gaan en in een steenkolenmijn of op eenen spoorweg te werken, terwijl voor verdere inlichting werd verwezen naar het Intelligence Office van Rosenstein en Thalheimer, No. 421 Broadway. Honderden van Duitsche en Iersche landverhuizers begaven zich in den loop van dien dag naar het bovengenoemde kantoor, waar hun gezegd werd, dat tegen betaling van 2 dollars en 50 centen (ƒ 6,25) ieder, hunne vracht en andere onkosten tot aan Lackawaxen, de plaats waar men hunne diensten wenschte, zouden voldaan worden. Dien ten gevolge betaalden 150 dezer lieden ieder deze som, en werden zij daarna met een landverhuizerstrein op den New-Yorker en Erie spoorweg geplaatst, voor 1 dollar en 50 centen (ƒ 3,75) de persoon. Zij reden vervolgens met twee lieden, die voorgaven agenten van het kantoor te zijn, naar Lackawaxen af; daar aankomende ontdekten zij dat er geen werk begonnen, en dus niets voor hen te te doen was. Zij beriepen zich toen op de twee agenten, die hen slechts uitlachten en naar de stad terug keerden, de slagtoffers dezer bedriegerij in eene wildernis achterlatende zonder geld om terug te keeren en zonder eenig middel van bestaan. Sommigen hunner hadden eenige weinige stuivers in den zak, en door een gedeelte hunner kleederen te verkoopen, kregen zij zoo veel bij elkander, dat zij naar de stad konden wederkeeren. De meesten echter moesten voorloopig achterblijven. Zij die gisteren terug gekomen waren, begaven zich naar het Intelligence Office, ten einde hun geld terug te eischen; maar dit werd hun geweigerd, en toen gingen zij gezamenlijk naar het geregt, dat terstond beambten afzond om de bedriegers in arrest te nemen. Zij werden in de gevangenis gebragt om zich over de aanklagt van bedrog en opligterij, door sommigen hunner slagtoffers ingediend, te verantwoorden. Wij hebben niet kunnen ontdekken of de bedriegers thans gestraft zijn, dewijl ons zulks uit geen daarop volgend nieuwsblad, dat onder onze aandacht is gekomen, blijken kan."

De beste wijze om te New-York niet geplunderd te worden, is deze, dat men in den gelukkigen toestand aankomt van niets te verliezen te hebben. Armoede is het beste behoedmiddel tegen afzetterij. De landverhuizer die armoedig, ziek en troosteloos aanlandt komt in de handen van de emigratie-commissie wier handelingen en liefdadigheid boven allen lof verheven zijn. Het spijt mij dat ik moet zeggen, dat deze ambtenaren ernstig in hunne werkzaamheden beginnen belemmerd te worden door de overgroote pligten die op hen rusten, dewijl de armen in hun land zoo overmatig toenemen. Juist thans, dewijl in de Vereenigde Staten veel werk door gebrek aan geld onaangeroerd blijft liggen, — duizenden werklieden toch worden te New-York door de openbare liefdadigheid onderhouden, en 20,000 landverhuizers zijn in de laatste zes maanden naar Europa teruggekeerd, — is het niet aan te bevelen, dat men zich naar dit land begeve. Wanneer iemand Europa verlaten wil, dan moet hij nu, meer dan ooit, de voorkeur aan Canada geven, waar de geldcrisis niet zoo nijpende is, en waar de belangen van den landbouw in den laatsten tijd zeer zijn bevorderd geworden, door de opening van eene markt vrij van lasten in de Vereenigde Staten. Neemt men dezen raad ter harte, dan moet men ook zoo veel te meer instemmen met de aanbeveling om New-York geheel en al te vermijden. De beste plaats om te ontschepen op zijnen weg naar Canada en het westen, is Portland in Maine, dat door eenen spoorweg regtstreeks met Montreal is verbonden; de beste plaats daarna is Boston, van waar mede een spoorweg naar het westen leidt. Philadelphia heeft nu door de opening der spoorwegen insgelijks goede aanspraak op de belangstelling der reizigers naar het westen. Geene plaats echter kan met Portland wedijveren wat de snelheid, het gemak en de goedkoopte aangaat, waarmede landverhuizers en andere reizigers van daar af naar het westen worden heen gevoerd. Stoomschepen vertrekken alle maanden van Liverpool naar Portland, die reizigers van de eerste, tweede en derde klasse overbrengen. Er mag weldra nog grooter gemak worden verwacht. Wij durven veilig veronderstellen, dat dit de algemeene reisroute zal worden voor alle deftige klassen van landverhuizers naar Canada.

Nadat het voorgaande geschreven was, is ons een nieuwsblad geworden dat eene circulaire van F. Wood, Mayor van New-York, bevatte, en aan de policie van die stad is gerigt. Deze wordt daarbij in dringende bewoordingen aangespoord om haren pligt te doen; — de mayor dringt er op aan dat de landverhuizers beschermd, en de namen der gewoonlijk onreine straten opgegeven, de speelhuizen onderdrukt worden, enz. De uitgever van de New-York Evening Post merkt aan: „wanneer de orders van den mayor getrouw vervuld worden, dan zal deze circulaire het begin van een nieuw tijdperk in onze policiegeschiedenis zijn." (*Overgenomen.*)

Aardbevingen.

Niet onbelangrijk is de opsomming der aardbevingen, welke zich in 1855 hebben doen gevoelen. Het is opmerkenswaardig dat sedert eene eeuw geene belangrijke onderaardsche schokken zijn waargenomen. Het is tevens aan te merken, dat de landen, welke in de jaren 1755 en 1756 door aadbevingen geteisterd werden, dezelfde zijn als die welke in het afgeloopen jaar daarvan te lijden hadden. In die jaren, gelijk in het laatste, hebben vooreerst schokken zich achtervolgens doen voelen in 't oosten, voornamelijk in de omstreken van Broussa en zich in de rigting van Zwitserland uitgestrekt. Daar begonnen zij den 25 Julij jl. en de Zwitsersche dagbladen spreken tot den 9 dier maand van geene schuddingen meer. Den 4 Julij voelde men onderaardsche schokken te Banda, ten 11 ure 's ochtends en ten 9 ure 's avonds, in de rigting van het oosten naar het westen. Den 13 Julij bleven de aardschuddingen omstreeks een half uur duren en steeds in dezelfde rigting.

Ook te Ternate heeft men geweldige aardbevingen gevoeld. Zij begonnen den 14 Junij ten 11 ure 's ochtends, en bleven, met tusschenpoozen den ganschen nacht en de volgende zes dagen duren. Daar was de rigting van het zuiden, ook

vaak vertikaal. Men voelde ook schokken te Dodinga (Halmabeira), een geweldige schok werd den 14 Julij ten 4 ure 's namiddags gevoeld, vooreerst in eene horizontale; vervolgens in eene vertikale rigting. Vele huizen stortten in. Den 7 Julij werden de schokken door korte tusschenpoozen afgebroken. Op het eiland Tidor was de schade veel grooter dan te Halmabeira: 25 huizen zijn er vernield en 10 mannen en 14 vrouwen werden gedood door de steenblokken, die van den berg Dojado werden geslingerd.

Publieke Veilingen.

Door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

DINGSDAG den 22 Januarij 1856.

Het Huis en Erf aan de *Keizer straat* La. B No. 23, aangekomen hebbende Abm. Lionarons *f* 2,500.— *Opgehouden.*

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Kakao. Den 22 dezer, 26 balen van Plant. *Concordia*, a 19,37 cent.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 22 dezer, de Ned. schoener *Transit*, kapt. W. H. de Haseth, naar Curaçao, lading: 6 halve leggers Dram, 450 gallons, 5 zakken Koorn 900 pond, diverse Goederen, voor de Marine te Curaçao gestatisneerd; en voor Exportatie 1 kistje Koopmanschappen.— Passagiers: de WelEdel Gestr. Heeren F. Bonn, kapitein, Echtgenoot en dochter, M. Römer Price en C. P. P. Creutz, 2de Luitenants.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Cybu, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co.

Calijpso, kapt. D. R. Nolles, adres bij H. C. Levy.

Goede Verwachting, kapt. A. R. de Lang, adres bij Gisius & Co.

Anna Arnoldina, kapt. van Wijk, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

HEDEN beviel voorspoedig van een Zoon, G. C. G. REEDER, geliefde Echtgenoot van

E. A. J. VAN GOGH.

Paramaribo, den 22 Januarij 1856.

Algemeene Kennisgeving. (1478)

Societeit DE **VEREENIGING.**

Algemeene Vergadering op ZATURDAG den 26 dezer, des avonds ten 8 ure.

(1483)

(1618) De ondergeteekende per het schip *Anna en Arnoldina*, geretourneerd zijnde, heeft de eer hiervan aan zijne Vrienden en Begunstigers kennis te geven, zich steeds in H. Eds. gunst aanbevelende.

Paramaribo, den 23 Januarij 1856.

J. H. VAN HERWAARDEN.

J. C. GOMPERTS.

Vendumeester,

zal *MORGEN*, om 9 ure, verkoopen:

Provisien, Stukgoederen, kistjes Eng. Zeep, een opgeboeid Corjaal, liggende aan de *Platte Brug*.

Alsmede: eene partij 1 en 1½ duims Wane en Kopie PLANKEN, te bezigtigen voor de markt van den Houtgrond *Berlijn*.

(1472)

(1474) VRIJDAG e. k., 's morgens 9 uren, zullen door en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS worden verkocht:

1o. Het *HUIS* en *ERF* gelegen aan de *Wichers straat*, bekend onder Nieuwe Wijk: *Eerste Buitenwijk* No. 62; Oude Wijk La. A No. 35.

2o. Het *HUIS* en *ERF* gelegen als voren, bekend onder Nieuwe wijk: *Eerste Buitenwijk* No. 64; Oude Wijk La. A No. 16 | 17,

beide EFFECTEN aankomende de minderjarigen J. B. P. L. — C. W. J. K. en C. J. G. J. SEILER.

Voorts: eenige *GOEDEREN* liggende op beide Erven, aankomende den boedel J. B. Seiler en genoemde minderjarigen.

De condition, enz. liggen ter visie bij genoemden Vendumeester.

(1477) De ondergeteekende zal op Donderdag den 31sten dezer maand, des voormiddags 9 ure, (*in plaats van in het Huis op Combé 1e. Buitenwijk No. 38b*,) in het Huis aan de *Watermolen straat*, laatst bewoond geweest door den Heer C. A. VAN SIJPESTEIJN, ten overstaan van den Vendumeester J. C. GOMPERTS, publiekelijk verkoopen, de *losse* **GOEDEREN** behoorende tot den gemeenschappelijken boedel van hem en zijne overledene Echtgenoote SUSANNA OLIVIERA, bestaande in: *MEUBELEN*, GOUD en ZILVERWERK, Diamanten en Bijouterien, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt, alsmede; de *SLAVEN*; zullende al dezelve *twee* dagen vóór en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 23 Januarij 1856.

F. F. J. BOTHE.

J. H. SWARTSMAN

heeft per de laatst gearriveerde Schepen ontvangen, en biedt *à CONTANT* te koop aan:

***Versche* Provisien in soorten,**

alsmede: Jenever in fusten, en in groene kelders, Cognac, Roodewijn en Bier.

Zware en ordinaire **SIGAREN** en Rooktabak. Allerhande soorten **SCHOENEN** en **PETTEN**, blaauwe Boezeroenen en dito Broeken en meer andere **GOEDEREN.**

Tevens verzoekt hij zijne **DEBITEUREN** vriendelijk, het aan hem verschuldigde binnen *veertien* dagen te voldoen, ten einde hem in de gelegenheid te stellen zijne verpligting jegens zijne principalen natekomen; zullende hij anders de nalatigen *in regten* doen vervolgen.

[1476]

Paramaribo, den 23 Januarij 1856.

D. C. MUNRO

heeft ontvangen van *London* per *Niagara* en per *Scallop*, via *Demerara*, een assortiment

Mode artikelen

(DECEMBER SMAAK) als:

Dames Elegante, zijden en *STROOHOEDEN*, meisjes dito dito, zw. zijden Mantilles, wit Barège Shawls, witte, zwarte en gekl. zijden Handschoenen, witte en gekl. glacé dito, *Orgando*, *Baydire*, *Flounced* en **BALKLEEDJES**, Jaconets, gebloemd, en geruit Neteldoek, Chemisetten en Mouwen, *Fransche* CORSETTEN, zijden Corset-Veterbanden, zw. satijnen en goudlederen *SCHOENEN*, breede en sm. Kanten, zijden Franjes, geb. Strooken en Inzetsels.

Christy's *s. f.* zw. *HOEDEN*, zw. en bl. lakensche Petten, *Albert*, *Napoleon*, *Opera* en *Alma* **TIES**, zw. zijden Halsdoeken, witte en gekl. afgepaste *VESTEN*, zijden Vestenstof, waschlederen en Berlin Handschoenen, linnen BOORDEN, Regatta *HEMDEN*, Merino en katoenen **BORSTROKKEN**, *Glasgow HANGMATTEN*, blaauw DRIL, *BROEKENGOED*.

Gewast **TAFELGOED** van 2¼ el breed.

Hill en *Jones* *THEE-BESCHUIT* in trommels, geconserveerde Vruchten, *extra* Durham Mostard, *Dinneford's fluid MAGNESIA*, *Hockin's Seidlitz POWDER*, *Windsor ZEEP*.

Alsook:

O. I. Pale, *Bitter* en **XXX ALE**, *Brown Stout* Londen *PORTER* in kisten van 4 doz. fless., van Phillips & Wigan, Brouwers van hare Majesteit koningin VICTORIA.

In voorraad:

London particular Madeira, Port en *extra* Roodewijn in kisten van 50 fless., okshoofden London Porter, Ham, Z. M. Kaas, zand Aardappelen, etc. (1475)

Paramaribo, den 23 Januarij 1856.

NETJES
Versch TUINZAAD,

ontvangen per kapt. VAN WIJK en te bekomen bij

(1320) J. G. KRAMER & Co.

(1499) Door het schip *Willem en Carel*, kapt. N. D. STEENVELD, aangebragt zijnde **200** vaatjes **BOTER**, gemerkt *Cachet*, geconsigneerd aan Order, zoo verzoekt de kapitein den houder van het Cognossement, ten spoedigste het Los-Cedul te doen bezorgen ten huize van H. DEGENHARD, met bijvoeging der kosten van deze Advertentie.

Paramaribo, den 23 Januarij 1856.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.